

ЙОАННА ЦОНЕВА

ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР И ЧЛЕН НА УС
НА „ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО ЕВРОИНС“ АД

Какво общо може да има между мениджърската и дисциплината 800 м гладко бягане? Йоанна Цонева дава отговор на този въпрос, споделяйки, че все още прилага във всекидневното си правилото, което треньорът ѝ по лека атлетика ѝ дава преди години при първия ѝ старт: „Тръгваш максимално и накрая спринтираш“. Извън пистата това означава да се втурваш смело и уверено към възможностите пред себе си и да гониш здраво и отдадено целите си докрай, добавя Йоанна Цонева, която има над 18-годишен опит на ръководни позиции в областите общо и здравно застраховане, както и в управлението на търговски фирми с различен предмет на дейност. „Обичам професията си, компанията и хората, с които работя – и се боря безусловно за тях“, казва Йоанна Цонева за работата си в „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, където е изпълнителен директор и член на управителния съвет от 2008 г. Има магистърска степен по физика от Софийския университет и професионална диплома по мениджърство от Open University – London. Майка на 4 деца.

Бизнес визия

„През последните няколко години компанията премина през редица сливания и придобивания, което се оказа сериозно изпитание за всички участници в тези процеси. В резултат на това днес можем да се похваляем със силен и сплотен екип с висока компетентност и нови амбициозни планове за развитие. В период от 3 години виждам компанията с повече нови клиенти, с по-голям премиен приход и пазарен дял, както присъствието на марката „Евроинс“ в още няколко европейски държави.“

Женски времена

„В нашата компания жените мениджъри са повече от мъжете. Това не е търсен резултат, така се получи във времето. Жените в България вече са си извоювали равноправно място в обществото и присъстват активно в бизнеса и управлението. Би било жалко обаче, ако жената мениджър е фокусирана само в работата си и не успява да бъде отдадена майка – децата имат нужда от прегръдка, от игра с нас или просто да погледаме заедно филм.“

Извън бизнеса

„Динамична натура съм и обожавам да пътувам – дори само заради самото пътуване. Харесва ми да уча нови неща, докосвайки се до различни култури. Обожавам музиката – свирила съм на няколко инструмента, пея, а сега танцувам.“

ВЪПРОСИ & ОТГОВОРИ

ЛЕВОН ХАМПАРЦУМЯН: Кои са трите качества, без които един мениджър не може?

– За мен това са търпение, вяра, организираност и целеустременост. Вих добавила и харизмата, която не е качество, но помага да увличаш хората около себе си към общата цел, която сте си поставили.

– Какъв съвет бихте дали на следващото поколение лидери?

– Да учат непрекъснато – поне по един курс за квалификация годишно, за да подобряват компетентността си. Да са отдадени на това, което правят, но да изградят здраво семейство, което е важна опора и допълнителен стимул за успех.

АЛЕКСАНДЪР ДИМИТРОВ: Кое бихте поставили на първо място – образованието или практиката?

– Образование и практика се редуват и допълват през целия ни живот още от самото ни раждане. Как човек учи и какво научава, зависи от симбиозата учител и семейство. Е, интересното започва тогава, когато животът започне да прилага и своите практически уроци. Според мен комбинацията от образование и практика е именно онова качество „компетентност“, което прави човека по-знаещ и по-можещ.

– Избрали сте да се развивате кариерно в България. А какво бихте посъветвали децата си?

– Живеем в свят, в който няма нито териториални, нито информационни граници. Днешните деца владеят по няколко езика, те са граждани на света. Две от децата ми завършиха своето образование в България, а другите две – в чужбина, но се върнаха и сега живеят и работят тук.

Вих посъветвала всички млади хора да пътуват много, да се запознаят с все повече хора, култури и традиции. Да учат, където решат, но да се върнат и да вложат придобитите знания и опит в България, където има много възможности за развитие и реализация.

ТИМ КУРТ: Как се справяте със ситуации, в които може да настъпи припокриване на интереси от професионалния и личния живот?

– Според мен въпросът с лоялността е изключително важен за всеки служител и още повече за всеки мениджър. Не съм позволявала и не съм се изкушавала да поставя личен избор пред интереса на компанията. Изключително високо ценя лоялността,

поради което не бих си позволила да я наруша. Хубаво е, когато човек може да спи спокойно нощем.

ВЛАДИМИР КАРАМАЗОВ: Добра актриса ли сте на сцената на живота? Разкажете за някоя своя култова роля.

– По принцип съм артистична натура и като дете съм имала доста сценични изяви – свирех на пиано, след това участвах в музикални групи, а сега танцувам. Имайки този допир със сцената, донякъде разбирам тръпката и възлението от комуникацията с публиката. Ако се спрем на клишето „Животът е най-голямата сцена“, бих казала, че се справям добре в ролята си. Може би в частта с „антракта между действията“ не чак толкова – заради това, че работата ми е приоритет, може би в известна степен съм оцетила семейството си, но пък винаги съм срещала тяхната опора и разбиране.

– Ако ви кажат, че сте стигнали дотук само заради големия си късмет, какво ще отговорите?

– Чудесно! Пожелавам на всеки такъв късмет – стига да е готов да го носи, защото късметът също има тежест и цена.

ДАРИН МАДЖАРОВ: Какво убеждение сте имали преди 10 години, което сега смятате за глупаво?

– С напредването на годините помъгряваме и когато погледнем назад, намираме много ситуации, на които се усмихваме къде с умиление, къде леко нахрихо. Мисля, че едно от постиженията ми е свързано с това, че преди исках всичко да става „сега и веднага“. Сега сякаш съм осъзнала, че за всяко нещо си има време. Като част от това убеждение се научих да не съжалявам за онова, което съм направила преди време, и за взетото тогава решение. Щом така съм решила, значи е било правилно.

– Кои са трите ваши постижения, с които най-много се гордеете?

– По-скоро са събития, които са ме направили щастлива и са важни за мен.

Със съпруга ми се гордеем с четирите си деца – работещи млади интелигентни хора с изградена ценностна система и с лични планове за развитие.

Гордея се с много успешно приключили проекти, в които съм участвала или ръководила.

Щастие ми донесе и бронзовият медал от републиканско първенство по маратон. Също и това, че се понаучих да свиря на гайда.

И още много.

„Съветът ми към следващото поколение лидери е да учат непрекъснато, за да подобряват компетентността си. Да са отдадени на това, което правят, но да изградят здраво семейство.“